

Posudek vedoucího diplomové práce Davida Černého: Mezinárodní a evropské mechanismy proti korupci a praní špinavých peněz

Předložená diplomová práce standardního rozsahu (55 s. vlastního textu a 5 s. seznamu literatury a dokumentů) se zabývá jedním z nejaktuálnějších témat soudobého mezinárodního trestního práva (smluvního). Jde o instrumenty k prevenci a trestnímu postihu korupce a praní peněz, resp. legalizace výnosů z trestné činnosti, které byly přijaté na univerzální a evropské úrovni. K tomuto tématu existuje poměrně málo dostupné literatury, proto diplomant musel pracovat zejména s primárními dokumenty v češtině i angličtině.

Práce má celkem promyšlenou a logickou strukturu. Nejprve se zabývá tématem korupce. Přitom postupuje od obecnějších (potenciálně univerzálních) smluv, kam patří nová Úmluva OSN proti korupci (2003) a některá ustanovení Úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (2000), k partikulárním úpravám. Mezi nimi autor postupně rozebírá úmluvu a další dokumenty OECD, poté instrumenty Rady Evropy a nakonec příspěvek Evropské unie k boji proti korupci.

Obdobným způsobem je členěna část věnovaná boji proti praní špinavých peněz. Příspěvkem OSN se zabývá v souvislosti s Úmluvou proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (1988) a Úmluvou proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (2000). Poté popisuje činnost Skupiny pro finanční úkoly (FATF) a právní mechanismy Rady Evropy, kam patří jak známá Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu (1990), tak i nejnovější Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu a o financování terorismu (2005). I tuto část je uzavírá příspěvek Evropské unie. Celá diplomová práce je pak zdařile završena dostatečně obsáhlým, shrnujícím i hodnotícím závěrem.

Diplomová práce je napsána převážně velmi kultivovaným a srozumitelným odborným jazykem. Jen zcela ojediněle se objevují „novotvary“ (jako poklidné prostředky řešení sporů na s. 49). Zajímavá úvaha se objevila v souvislosti s rozбором Úmluvy OSN proti korupci (s. 12), podle níž státy mají vytvořit jistou rovnováhu mezi imunitami ústavních činitelů a možností postihovat jejich korupční jednání. Autor předpokládá vlnu nevole srovnatelnou s diskusí ohledně přijetí Římského statutu ICC a nutnosti omezit imunity ústavních činitelů. Tato otázka by si zasloužila objasnění při ústní obhajobě. Má na mysli situaci v ČR nebo obecně problém s omezením imunity státních činitelů pro účely Římského statutu? Bylo by

přítom také vhodné provést srovnání příslušných ustanovení Úmluvy a Římského statutu Mezinárodního trestního soudu.

Celkově jde o zdařilou diplomovou práci, kterou s výhradou úspěšné obhajoby předběžně hodnotím jako výbornou.

V Praze dne 5.5.2006

Prof. JUDr. Pavel Šturma, DrSc.